

Marian Rawiński

"Godzina dramatu : eseje o teatrze i literaturze", Wojciech Natanson, Poznań 1970 : [recenzja]

Biuletyn Polonistyczny 13/38, 161

1970

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

/II/ NATANSON Wojciech: Godzina dramatu. Eseje o teatrze i literaturze. WP. Poznań 1970 s. 277, zł 25,-

Krytyka literacka i teatralna. Szkice i eseje poświęcone głównie zagadnieniom dramatu i teatru, w większości dotyczące dramaturgii polskiej: dawniejszej /Zabłocki, Fredro, Słowacki, Bałucki/ i współczesnej /Kruczkowski, Szaniawski, Iwaszkiewicz, Różewicz/. Pisane pod bezpośrednim wrażeniem przedstawień, łączą cechy eseju i recenzji teatralnej. Autor zwraca uwagę na więź naszego piśmarstwa współczesnego z tradycją, z "klasykami", i na tych akcentach ciągłości kultury wspiera sugestie interpretacyjne. Niewielki rozdział poświęcony dramaturgii obcej traktuje o pisarzach, którzy na dziejach naszej literatury i teatru odcisnęli mocny ślad /Szekspir, Molier, Strindberg/. Kilkakrotnie powraca w zbiorze problematyka polskich mitów literackich.

BP/38

M.R.

/II/ NATANSON Wojciech: Z różą czerwoną przez Paryż. WL. Kraków 1970 s. 293, nlb. 3, zł 25,-

Dziesięć szkiców o związkach najwybitniejszych przedstawicieli literatury polskiej z Paryżem w okresie ostatnich lat czterystu, ukazanych na tle szerszych związków kulturalnych polsko-francuskich.

Szkice, ujęte w formę gawędy-eseju o charakterze popularnym, są jednocześnie przewodnikiem po szlakach polskich w Paryżu. Autor zawarł w nich również wiadomości o genezie utworów pisarzy polskich w Paryżu powstałych i Paryża dotyczących, o recepcji polskiej twórczości literackiej we Francji i jej wpływach na literaturę francuską. Poszczególne szkice poświęcone są Kochanowskiemu, Mickiewiczowi, Słowackiemu, Norwidowi, Sienkiewiczowi, Zapolskiej, Wyspiańskiemu, Żeromskiemu, Boyowi-Żeleńskiemu, Iwaszkiewiczowi, Brzękowskiemu i Przybosiowi. Zwracają uwagę własne poszukiwania autora w związku z osobą polonofila, publicysty i tłumacza pism Krasickiego, Mickiewicza i Słowackiego na francuski - Louis Lemaitre'a.

BP/38

J.P.